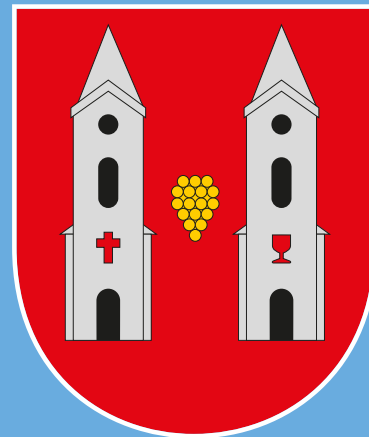

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňánky

zdarma • čtvrtletník • vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 11 • číslo 2 • duben 2019

Úvodní slovo ☞ Starosti pana starosty

V předchozím čísle našeho zpravodaje jsem psal v úvodníku o práci a o tom, že bez ní nejsou koláče. Do aktuálního čísla jsem chtěl napsat něco o spolupráci jako vyšším stadiu práce.

Dnes jsem se ale probudil do nedělního rána plného zpráv o tom, že Slovensko má první prezidentku v historii a uvažují, že by i naší české kotlině prospělo více žen ve veřejném životě. Ovšem čím déle o tom v krásném jarním dopoledni přemýšlím, tím více si říkám, že to vlastně nejsou dvě témata, ale jedno.

Ono totiž nejde jenom o to, kolik žen v politice bude. Jde hlavně o to, aby se v ní více uplatňoval ženský princip založený na empatii, lásce, schopnosti komunikovat a v neposlední řadě také na oné spolupráci, o které jsem plánoval původně psát. Takže určitě ano, potřebujeme ve veřejné sféře více žen. Ale takových žen, které do ní tento ženský princip vnesou a budou denně používat. Ne žen, které se budou snažit mužům vyrovnat jejich zbraněmi, tedy soutěživostí, řevnivostí, touhou po moci a bezohledností.

A když o tom přemýšlím ještě déle, tak si říkám, že řešení vlastně může být daleko jednodušší, než zavádět kvóty na počet žen nebo uměle vytvářet v politice prostředí přátelštější pro ženy. Ženský a mužský princip v sobě má každý.

Volby do Evropského parlamentu

Už brzy (24. a 25. května) nás čekají další volby. Tentokrát jsou to volby, které řada občanů České republiky vnímá jako zbytečné. Obvykle proto, že Evropská unie je pro ně nečitelná instituce, její sídlo v Bruselu příliš daleko a z médií se můžou tak leda dočíst, že nám chce Unie zakázat máslo či rum nebo vnutit normu na zahnutí banánů. Nechci v tomto článku hodnotit, nakolik je pro nás EU přínosem. Na to se necítím být dost povoláním ani na to není dost prostoru. Rozhodně pro nás ale přínosem je. Už proto, že Evropa i díky ní prožila 70 let bez válečného konfliktu.

Chci především říct, že jsem bytostně přesvědčen o užitečnosti spolupráce mezi národy Evropy. Stejně jako je pro nás důležité, aby tady u nás spolupracovali jednotlivé spolky nebo lidé z různých osad, stejně jako je důležité spolupracovat s okolními obcemi v rámci mikroregionu CHOPOS, stejně tak je důležité spolupracovat s okolními zeměmi. A lepší rámec, než je Evropská unie k tomu zatím nemáme. Pokud nejsme s něčím spokojeni, máme tam své zástupce, kteří na tom mohou pracovat. Jednoho z nich jsme k nám pozvali na besedu a určitě přijde na řadu i toto téma.

Vás všechny bych hlavně rád pozval, abyste k evropským volbám přišli a využili svůj hlas v prospěch těch, kteří tam za nás budou s ostatními národy Evropy spolupracovat. Nenechte za sebe volit druhé.

Pavel Bartík

I muž je schopen spolupracovat, vcítit se do pocitu druhého a komunikovat s ním na jeho úrovni. A zrovna tak žena dokáže jít tvrdě za svým a rvát se o vítězství.

A tohle bych opravdu českému veřejnému životu přál. Aby se v něm daleko více uplatňoval ženský princip, který jsme dostali do vínku všichni. Aby spolu politici více mluvili a méně soupeřili, aby se snažili hledat na druhých to dobré a něco, co lidi spojuje a nerozfoukávali ohýnky řevnivostí a nesnášenlivosti a konečně aby dokázali spolu pracovat, tedy spolupracovat.

Nechci se chlubit, ale mám pocit, že za uplynulé roky jsme v tomto u nás udělali kus práce. Těžko bych v poslední době hledal příklady řevnivosti mezi našimi osadami, spolky nebo občany. Naopak řadu věcí jsme dokázali společně dokončit. Fungování zastupitelstva je v tomto směru pomyslným vrcholkem ledovce, který se opírá o širokou základnu moudrého přístupu většiny občanů. A já jsem vděčný, že v tomto prostředí mohu být.

A slovy jednoho typického představitele politického machismu se mi vnučuje otázka: A kdo z vás to má, starostové sousedních obcí?

Pěkný rok plný spolupráce nám všem. Pavel Bartík

„Kdepak já se podívám, podívám k soběhrdskému zbrahadám...“

Karel Nový: Železný kruh

Soběhrdy

Evropa v ohrožení

Beseda s europoslancem Jaromírem Štětinou o lásce, válce a o Rusku a o práci poslance Evropského parlamentu. Odpovězme si na otázku: žijeme ve století zázraků?

Beseda bude spojena s autogramiádou knihy Jaromíra Štětiny *Století zázraků*.

Neděle 28. 4. 2019 od 17:00

Společenský sál v budově obecního úřadu v Soběhrdech

OTVÍRÁNÍ PETROUPIMSKÉ STUDÁNKY

Již od minulého jara lákala děti z místních škol zarostlá studánka, kterou mýjeli u lesní cesty vedoucí k Bedřči při vycházkách do přírody. Když pak přišla nabídka od rodičů Šmakalových z Okrouhlice, že by se rádi podíleli na oživení studánky, začal se rodit projekt Studánka Petroupánka.

A tak se letos na jaře Církevní ZŠ a MŠ Archa Petroupim ve spolupráci s obecní MŠ Petroupim po dva poslední březnové týdny scházely při péči o studánku a při navazujících vzdělávacích aktivitách. Všechny předškolní i školní skupiny se postupně vystřídaly při tématické práci – ať už při přípravě prostředí a opracování materiálu na výrobu stříšky nad studánku, či při sběru a zpracování informací k tématu kvality vody a péči o ni.

Ve čtvrtek 28. 3. 2019 ve 14.30 pozvaly děti z obou škol své rodiče a sousedy k slavnostnímu otevření studánky. Přestože pročištěná studánka nazvaná Petroupánka se ještě úplně nenaplnila a připít si čistou vodou na její obnovení jsme nemohli, jsme vděční za vše, co se podařilo vytvořit. Věříme, že tím nejvzácnějším je získané pouto dětí k místní krajině a úcta jejím zdrojům. Velké díky všem, kteří nám v této práci pomáhali!

Kateřina Vernerová, CZŠ a MŠ Archa

Novela zákona o vodách

Od 1. 1. 2019 platí novela zákona o vodách. Jedná se o zákon 113/2018 Sb. Kromě řady změn s sebou tato novela přináší i jednu naprosto zásadní změnu, která se dotkne života českého venkova.

Zákon výrazně zpřísňuje pro majitele nemovitostí, které jsou vybaveny septikem nebo jímkou, způsob nakládání s jejich obsahem. Již nyní není možné vyvážet obsah jímek jinam, než do čistírny odpadních vod, kde dojde k jeho zpracování. Po uplynutí přechodného období od ledna 2021 bude muset každý majitel takové nemovitosti na požádání orgánu životního prostředí doložit, kolik odpadu a kam za rok vyveze.

Z hlediska ochrany životního prostředí je to zcela určitě správný krok a lze s ním souhlasit. Ovšem jako obvykle se problém skrývá v detailu. Tedy úplná drobnost to zase není. V České republice nejsou čistírny odpadních vod na toto vůbec připraveny. Do malých čistíren odpadních vod, jakou máme například v Soběhrdech, není možné vodu z jímek vůbec vyvážet. Tyto čistírny jsou

stavěné na to, že do nich přichází čerstvý kal a neumí si poradit s tzv. mrtvým kalem, který několik měsíců v jímkách stojí.

Pokoušeli jsme se zjistit, jestli je v dostupném okolí nějaká čistírna, která by mohla přijímat kaly z jímek. Bohužel to v podstatě nikde nepřichází do úvahy, snad s výjimkou Benešova. Ovšem tato čistírna odpadních vod naprosto nebude mít kapacitu na to, aby do ní vozili obsah majitelé stovek nemovitostí z blízkého i vzdálenějšího okolí.

Doporučujeme proto všem, kdo zatím jímají splaškovou vodu do žumpy, aby se zamysleli nad stavbou individuální čistírny odpadních vod. Někde může být řešením i společná čistírna pro dvě nebo více nemovitostí. Osobně doporučuji neodkládat to ani na poslední chvíli, protože kapacity projektantů i dodavatelů nejsou nekonečné. Pokud bude třeba, jsme v tomto směru jako obec připraveni pomoci. Ovšem základní krok je na každém majiteli nemovitosti, které se to týká.

Pavel Bartík

Zemědělské okénko DZV NOVA

Dobrý den vážení spoluobčané, chtěl bych se Vám úvodem představit. Jmenuji se Pavel Dvořák a zastávám pozici ředitele společnosti DZV NOVA, a.s. se sídlem v Petrovících. Po mnoha úvahách a setkáních s některými z Vás jsem se rozhodl, že budu pravidelně přispívat do Soběhrdského zpravodaje. V dnešní době je široká veřejnost „masírována“ médii informacemi o zemědělství. Bohužel mnoho těchto informací obsahuje lži a polopravdy, kterým mnozí lidé věří. Myslím si, že je to dáno vytrácením povědomí o současném zemědělství z řad obyvatelstva. Před 30 lety pracovalo v zemědělské prvovýrobě v ČR více jak jeden milion lidí a dnes to není ani 100 tisíc. Obhospodařovaná plocha v ČR se ale 10× nezmenšila. Na tento dramatický pokles pracovníků muselo české zemědělství nějak zareagovat. Výkonné stroje a moderní technologie přinesly mnohonásobné zvýšení produktivity.

I společnost DZV NOVA musela projít proměnou. Jinak by nemohla zvládnout péči o 4000 ha polí a 600 ha luk, o 1370 ks skotu, se 70 zaměstnanci. Přepočteno se každý pracovník stará o 65 ha a 20 dojníc či jalovic nebo telat, a to po celých 365 dnů v roce. Náš oševní postup obsahuje 10 plodin, stádo 740 dojníc za rok 2018 vyprodukovalo 8,8 milionů litrů mléka, které

jsem dodal do Mlékárny Hlinsko, bioplynová stanice vyrobila a dodala do sítě 7273 MWh elektrické energie. Určitě se mnoho z Vás ptá: „Proč dělají to či ono?“ Věřte, že všechno má své opodstatnění a je to neustálá cesta kompromisů ve vztahu k výrobě, k regionu a obyvatelům v něm. Snažíme se, aby Soběhrdsko a Petroupimsko bylo soběstačné. Na farmě v Soběhrdech máme 400 ks jalovic, které ročně spotřebují asi 3.000 tun krmení v podobě travních a jetelových senáží. Jelikož je celá farma stlaná, spotřebuje se na ní 700 tun slámy, která se pak v podobě hnoje vrací zpět na pole v okolí Soběhrd a Petroupimi.

Bohužel se nemůžeme zavířet do haly, něco v ní vyrábět nebo překládat. Zemědělství je podnikání jako každé jiné. Snaží se vydělat peníze pro pokrytí všech svých nákladů, výplatu mezd a pachtů, a vytvořit zisk a rezervy pro budoucnost a investice. Podobně se chová každý z nás. Snažíme se pokrýt náklady na svoje životní potřeby a dle možností vytvářet rezervy na tzv. „horší časy“.

V dalších vydáních bych se rád podrobněji věnoval našim výrobním segmentům – rostlinné výrobě, živočišné výrobě, výrobě elektrické energie a též vizím a podnikatelským cílům v budoucnu.

Pavel Dvořák

Vzpomínky na květen 1945

Při pokládání věnce u pomníku padlých u Žižňanek jste si možná všimli tabulky, která s 1. světovou válkou nesouvisí. Na tabulce stojí „Josef Štřelka, zam. Č.S.D., narozen 26. VII. 1913. Padl při hájení Prahy, v červáncích naší svobody, dne 7. května 1945“

Hledal jsem, co by se dalo o tomto člověku zjistit. Je to zřejmě jediný obyvatel z naší obce, který položil život při bojích ve druhé světové válce. Josef Štřelka se narodil v Žižňanech v rodině legionáře Jana Štřelky, o jehož osudech jste se mohli dočíst v předchozích zpravodajích. Bližší informace mi poskytla paní

Hana Syslová, rozená Přeucilová, rodačka ze Žižňanek, které je 84 let. Josef Štřelka byl její strýc.

Vyprávěla: „Tohle je vzpomínka na strejdu Pepu, jak jsme mu, my dvě sestry, říkaly. V době květnového povstání mi bylo 10 let. V mé paměti byly krásné slunečné dny. V rozhlase hlásili, že v Praze vycházejí lidé do ulic a chtějí bojovat s Němci. Strýc Josef Štřelka byl ročník 1913, zaměstnanec ČSD – vlakvedoucí. Byl nasazený v Říši, ve Falkenbergu, téměř 3 roky. Po velkých nálezech tam vypukl chaos, on utekl a skrýval se doma v Žižňanech. Vím, že když přišel např. listonoš, odcházal se schovat do sklepa, někdy i do kůlny nebo do chléva. My děti jsme měly přísně zakázáno o něm mluvit. Když slyšel v rozhlase o povstání, řekl, že jede vítat plutokraty a přes protesty rodiny odešel. Tenkrát jsem to slovo slyšela často. (Pozn. „plutokrat“ bylo dobové označení kapitalistických nepřátel Třetí říše (nacistů)). Vždy, když letěly letecké formace, tak mužští v rodině koukali nahoru a říkali, že letí plutokrati. Tento obrat používal i strýc v dopisech z Rajchu. Strejda Pepa odjel, rádio bylo stále puštěné a všichni jsme poslouchali zprávy. Pamatuji naléhavé volání „Vnímajetě, vnímajetě, gavarit Praga, Praha gavarit“, a další volání, asi anglicky.

Rodina o Pepovi neměla žádné zprávy. Všichni měli velké starosti. Do Žižňan a Žižňanek přišli vojáci Rudé armády a všude panoval chaos. U mého dědečka (v Žižňanech 13) postavili velký stan, kde leželi nemocní. Všichni jsme museli být v jedné místnosti a spát na zemi, kuchyň a pokoj používali vojáci. Strejda se stále nevracel, moji rodiče ho tedy odjeli hledat do Prahy. Pepu našli v kostele Sv. Ludmily v řadě mrtvých. Nevíme ani přesné datum jeho smrti. Z vyprávění p. Rosy z Čerčan víme, že Pepa zůstal na Wilsonáku (dnes Hlavní nádraží) a spolu s dalšími bránil nádraží. Schovávali se před střelbou pod vagony a strejda vyběhl, aby pomohl raněnému. Mával bílým hadrem jako bílou vlajkou, ale byl zastřelen klukem z Hitlerjugend. Bylo mu 32 let. Strejda Pepa je pochován v Poříčí. Na Hlavním nádraží je na pamětní desce jeho jméno spolu se jmény dalších padlých. Vždy mě mrzelo, že při každém výročí se vzpomíná na oběti u rozhlasu a jinde, ale na tyto mrtvé se nikdy nevzpomíná. Strejdovo jméno je také připsáno na desce na pomníku padlých v 1. sv. válce v Žižňánkách. Později Pepův otec (můj dědeček) dostal vyznamenání in memoriam, které uchováváme v rodině.“

Paní Syslová přidala další vzpomínku: „Tato vzpomínka je spíše o pocitech než o faktech. Jsme dvě sestry a na začátku května 1945 nám bylo 8 a 10 let. Každý večer jsme se musely modlit a často se přitom smály a pošťuchovaly se a někdy jsme

dostaly i pohlavek. Nebyly jsme nijak zbožné. Toto je třeba vědět vzhledem ke zvláštnímu prožitku, který u nás obou přetrval velice živě dodnes.

Můj otec Karel Přeucil, nar. 16. 12. 1902, zaměstnanec ČSD, pracoval v Praze. Po dobu války byl ale přeřazen na nádraží do Benešova. Ten večer, začátkem května, byla už tma, maminka chodila uplakaná a ani moc nemluvila. Bylo později než jindy a maminka nám řekla, ať se nesvlékáme a jdeme spát oblečené. Ta neobvyklost, to, že maminka plakala a chodila ven a tatínek nebyl doma – došlo nám, že se děje něco vážného a nebezpečného. Pocítily jsme velký strach o tatínka. Strach tak veliký, že jsme se samy začaly tak opravdově a vroucně modlit, že si ty pocity pamatujeme dodnes.

Fakta jsou taková, že tatínek a p. Flieger, který bydlel v drážním domku nad tratí, šli vyhodit munici vlak, který vezl zbraně z Benešova do Prahy. My jsme slyšely rány a střelbu. S touto akcí vždy byla spojována smrt listonoše p. Ehla z Mrače, který zde měl zahynout. Později byla zmínka v rozhlase, že kdyby se ten vlak s municí dostal do Prahy, ovlivnilo by to průběh revoluce a Němci by bojovali déle. Po čase dostal tatínek státní vyznamenání, které uchováváme v rodině. V té době jsme byly děti a nikdo nám nic neříkal. Později jsem se bohužel na nic neptala, čehož velice lituji. Bližší údaje jsou možná někde v archivu. V čase revoluce bylo tatínkovi 43 roků a myslím, že byl velmi statečný. Vím určitě, že byl velký vlastenec.

Co se vlastně v květnu 1945 v našem okolí událo?

V důsledku blížící se válečné fronty jednak ze západu, kde postupovali Spojenci z Německa směrem k Plzni, ale především z východu, kde se v průběhu dubna blížila Rudá armáda již z prostoru Moravy do Čech, narůstalo ve střed-

ních Čechách výrazné protiněmecké odbojové hnutí. To následně vyústilo až ke květnovému ozbrojenému povstání zejména v Praze, ale posléze i v dalších místech Protektorátu Čechy a Morava.

Tak, jak se německá armáda postupně dostávala do obklíčení postupujícími vojsky Rudé armády, začala si připravovat postupně ústup směrem na západ. Než padnout do rukou Rudé armády, raději vše podřídili tomu, aby byli zajati především americkou armádou. Přes prostor středních Čech chtěla směrem na západ ustoupit především velká část skupiny armád „Střed“ („Mitte“) pod vedením generála Schörnera, která měla současně uvolnit ústupovou cestu pro další frontové bojové německé jednotky z východu směrem do amerického zajetí.

Organizovaný ústup do amerického zajetí to byl nakonec i jeden z posledních úkolů a cílů velitele cvičiště vojsk SS na Benešovsku SS-Brigadeführera a generálmajora Waffen SS Alfreda Karrasche. Tomu však předcházela ještě jedna akce v průběhu pražského květnového povstání, kdy na příkaz generála Karrasche vyrazily dne 5. května 1945 z prostoru cvičiště SS tanky a další obrněná technika proti pražským barikádám. Generál Karrasch byl v té době odhodlán potlačit český odpor všemi prostředky. Tvrdil, že nebude šetřit ani děti a ženy.

Hlídky SS, zesílené již 4. května, obsadily v poledne 5. května nejen ulice Benešova, ale i všechny výpadové spoje z města, tj. silnice, cesty, železniční trať. Generál Karrasch v té době udržoval v prostoru cvičiště podle některých údajů 25.000 až 35.000 SS-manů v bojové pohotovosti (podle jiných údajů jich bylo „jenom“ něco kolem 20.000). Okresní národní výbor v Benešově byl ustanoven ilegálně asi v polovině dubna 1945. Tento výbor byl složen jednak z důstojníků bývalého československého vládního vojska, jednak z příslušníků různých odbojových skupin a z pokrokových vlastenců. Výbor byl nakonec 13členný a předsedou se stal na základě vzájemné dohody L. Bartoň, člen KSČ.

Přestože rozhlasové vysílání z Prahy po vypuknutí povstání dne 5. května 1945 vyzývalo k ozbrojenému odporu vůči německým okupantům, bylo na jednání ONV rozhodnuto, že vzhledem ke složitosti situace na nedalekém SS cvičišti ozbrojené povstání jako takové nevypukne. Bylo ale rozhodnuto, že veškeré úsilí musí být přesto nasměrováno k podpoře bojující Prahy a všemi prostředky musí být zabráněno tomu, aby Němci mohli poslat posily německé pražské posádce. Tak například bylo zabráněno tomu, aby plně vyzbrojený vlak s tanky a děly vypravený z Týnce nad Sázavou dojel přes Čerčany až do Prahy. Vlak byl zastaven před Mnichovicemi na hradle, kde na něj zahájili ozbrojený občané Mirošovic a Mnichovic palbu a současně vyzvali velitele vlaku ke kapitulaci. Němci palbu opětovali a současně dal velitel vlaku pokyn k jízdě zpět. Po odjezdu vlaku občané přerušili na několika místech v tomto prostoru železniční trať. Ozbrojená vlaková souprava se k večeru 5. května sunula zpět, ale směrem do Benešova, kde byla jediná vhodná rampa ke složení tanků a děl. Mezitím se podařilo skupině občanů z obce Mrač a železničářům uvolnit koleje v lese před Tužinkou, takže lokomotiva a 3 vagóny vlaku následně vykolejily. Při střelbě z vlaku byl zasažen mračský listonoš Jaroslav Ehl, který pak za 5 dní na následky zranění zemřel. Teprve pozdě v noci se podařilo Němcům vrátit zbytek vlakové soupravy zase zpět do Čerčan na nádraží.

Tanky z vykolejených vagónů musely jet do Čerčan po pražcích. V Čerčanech bylo provedeno obtížné vykládání, jež skončilo až 6. května v odpoledních hodinách. Protože se vojenská technika nedala přepravovat směrem na Prahu po železnici, vrátily se tanky z čerčanského nádraží zpět do prostoru cvičiště, takže do bojů o Prahu vůbec nezasáhly. Zdroj: www.urocnice.eu.

Dnes můžeme jen spekulovat, jak by se Pražské povstání vyvíjelo, kdyby tato akce na území naší obce nestala. Shodou okolností se mi ve stejný čas jako vyprávění paní Syslové dostala do ruky kopie zprávy – Pochvalného uznání – Posádkového velitelství Československé armády v Benešově ze dne 18. května 1945 podepsaná štábním kapitánem Voleveckým (velitel vojenského podzemního hnutí) a posádkovým velitelem (podpis nečitelný), kde stojí:

„Dne 5. května 1945 provedla partyzánské skupina Mrač na rozkaz vojenského velitele podzemního hnutí v Benešově škpt. Karla Voleveckého vykolejení vojenského transportu SS, naloženého tanky a pancéřovými vozy a spěchajícího pomoci Němcům potlačit národní odboj v Praze. Akce se plně podařila. Byla však prováděna do poslední chvíle příjezdu vojenského transportu, z něhož na členy partyzánské skupiny byla zahájena palba. Palbou byl těžce zraněn a posléze 10. 5. v okresní nemocnici v Benešově zranění podlehl Ehl Jaroslav, poštovní zaměstnanec v Mrači.

Členové partyzánské skupiny Mrač byli a akce se zúčastnili: Velitel: Losenický Otakar, úředník okresního úřadu, nar. 1908, bytem Mrač 162

Členové skupiny provádějící přímou akci:

*Ehl Jaroslav, poštovní zaměstnanec, bytem Mrač
Zach Alois, strojevedoucí ČSD, nar. 1911, bytem Mrač 119
Havelka Josef, mistr zednický, nar. 1905, bytem Mrač 161
Svoboda František, želez. Zaměst., nar. 1903, bytem Mrač 119
Henčl Alois, lesní zaměstnanec, nar. 1906, bytem Mrač 119
Flieger František, zaměst. ČSD, nar. 1897 bytem Žiňánky 12
Barek Bohuslav, stroj. Zámečník, nar. 1924, bytem Mrač 57
Řepásek Jaromír, mechanik, nar. 1925, bytem Praha-Libeň, Ruběšova č. 123/4*

Přeučil Karel, žel, zaměst., nar. 1902, bytem Žiňánky 16

Členové hlídkující:

*Janota Tomáš, žel. zaměst., nar. 1897, bytem Bedřč 27
Svoboda Miloslav, mechanik, nar. 1924, bytem Mrač*

Všem těmto členům partyzánské skupiny Mrač vyslovuji za jejich rozhodný a statečný čin velitelský dík a pochvalné uznání.“

František Flieger, také legionář 1. světové války (a zřejmě i ostatní jmenovaní), obdržel 8. listopadu 1946 jménem prezidenta republiky Československé bronzovou vojenskou medaili II. stupně „Za zásluhy“. 25. února 1949 mu byl ministrem vnitra udělen Pamětní odznak druhého národního odboje.

Myslím, že i dlouhých letech od těchto událostí, bychom neměli zapomínat, že i „obyčejní“ lidé dokázali postoupit obrovské riziko a s nasazením (a bohužel i obětováním) vlastního života dílem přispět k ukončení nejničivějšího konfliktu naší historie. Věřme, že takové události se již nebudou opakovat. Přesto i nyní je na místě vyslovit obdiv a respekt ke každému, kdo v jakékoliv době postaví vyšší princip nad osobní zájem.

Děkuji za poskytnutí informací paní Haně Syslové, panu Janu Štrélkovi, příbuzným pana Františka Fliegera a autorům popisu dobové situace z webu www.urocnice.eu. Na těchto stránkách naleznete řadu dalších zajímavých informací z historie našeho regionu.

Jan Šíma

TŘÍKRÁLOVÁ KOLEDA V MEZİHOŘÍ 2019

Letos podruhé za sebou se děti v Mezihoří domluvíly, že na Tři krále půjdou po staveních vinšovat štěstí a zdraví v novém roce, zazpívát koledu a zanechat znamení požehnání Tří králů křídou na dveřích. Vzhledem k počtu se děti opět zorganizovaly na dvě královské trojice, tentokrát v částečně obměněném složení oproti loňsku. Každá z nich opět obešla svou část vesnice. Oproti minulému roku, kdy na Tři krále lítaly včely, jsme si ještě užili trochu zimní atmosféry se zbytky sněhu. Celý den jsme završili společným obědem u L+L Rezkových ve velmi dobré náladě, za což jim patří dík. Děkujeme jménem dětí za sladkosti, ovoce a ořechy do košíčku - spravedlivě se o ně rozdělily. Kromě toho vybraly do kasiček během tříkrálové koledy Kč 5 000,- díky štědrosti těch, koho navštívily, a svých rodičů. Děkujeme! Děti se rozhodly, že tuto sumu věnují většinou na podporu útulku pro opuštěné a týrané psy a kočky Naděje pro čtyři packy v Opřeticích u Bystřice u Benešova, se kterým spolupracuje i naše obec. Za Kč 3 100,- jsme nakoupili pejskařské potřeby a antiparazitární přípravky, pan MVDr. Heřmánek nám ještě přidal plnou bednu vzorků krmiv. Vše předaly děti osobně v neděli 10. března, kdy je zároveň pracovnice útulku provedla celým areálem a dala jim výklad o smyslu a fungování podobných zařízení. Byl to pro ně

prima výlet, i když hrozně přišlo a nemohli jsme si tak půjčit pejsky k venčení. Zbytek peněz se děti rozhodly věnovat na zvelebení hřiště v Mezihoří formou svépomoci, bude tedy za ně nakoupen materiál.

Mějte se hezky; doufáme, že i vám tříkrálová koleda přinesla aspoň trochu radosti. *Mikešovi, Kulíškovi, Rezkovi a Trnkovi*

Veřejný anonymní políznutí světlejších ležáků 2019 v Mezihoří

V sobotu 19. ledna 2019 si 24 lízníků (degustátorů) především z Mezihoří, Vranova, Benešova, Prahy, ale i ze Plzně polízlo (odegustovalo) anonymně 12 vzorků českých světlých ležáků a vyhodnotili pořadí zúčastněných piv. Anonymně znamená, že hodnotitel nevěděl o jakou konkrétní značku daného vzorku se jedná. Tím se zajistila určitá míra objektivnosti degustace. Bodově se hodnotili senzorycké vlastnosti a to vzhled, vůně, chuť, doznívání a celkový dojem moku. Jako chyták se do seznamu piv vloudil vzorek s nealkoholickým pivem. Schopnost degustujících rozeznat tento chyták byla velmi dobrá a umístili vzorek na

poslední místo. Ostatní výsledky najdete v tabulce.

Další informace z políznutí jsou k nalezení na stránkách Benešovského deníku <https://benesovsky.denik.cz/zpravy-region/v-mezihori-ochutnavali-pivo-lide-z-plzne-prahy-nebo-domazlic-20190119.html>

Na polízanou Martin Kulda Kulíšek

POŘADÍ	NÁZEV VZORKU	PŘÍDATNÉ LÁTKY (CUKRY, UMĚLÝ SLADIDLA APOD.)	BODY	ČÍSLO VZORKU
1.	BERNARD SVĚTLÝ LEŽÁK 12° Alk. 4,9 % obj.		264	3
2.	FERDINAND LEŽÁK SVĚTLÝ PREMIUM Alk. 5,0 % obj.		274	12
3.	HUBERTUS PIVOVAR KÁCOV PRÉMIUM Alk. 4,7 % obj.		282	10
4.	ARGUS LIDL 12 MAESTIC Alk. 4,8 % obj.		299	11
5.	PILSNER URQUELL Alk. 4,4 % obj.		324	8
6.	BRUNCVÍK PREMIUM LAGER BEER Alk. 4,8 % obj.		325	5
7.	BUDVAR B:ORIGINAL Alk. 5,0 % obj.		330	6
8.	KOZEL MISTRŮV LEŽÁK Alk. 4,8 % obj.		331	2
9.	KRAKONOŠ SVĚTLÝ LEŽÁK 12 Alk. 5,1 % obj.	CUKRY	350	4
10.	STAROPRAMEN LEŽÁK Alk. 5,0 % obj.		355	7
11.	KRUŠOVICE LEŽÁK ZA STUDENA CHMELENÝ Alk. 4,8 % obj.		369	1
12.	BIRELL NEALKOHOLICKÉ PIVO Alk. max. 0,5 % obj.	KYSELINA MLÉČNÁ	397	9

Celkem polízlo 24 lízníků.

Archa na celostátní přehlídce zájmové činnosti církevních škol v Odrách

Ve dnech 18.-20. března se 35 dětí z Církevní ZŠ a MŠ Archa vydalo se svým autorským muzikálem na Moravu do městečka Odry, aby se zde zúčastnily Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti církevních škol. Tento festival má více než dvacetiletou tradici. Odborná porota hodnotí každé vystoupení a pomáhá zlepšovat práci dětí i pedagogů.

Archa zde vystoupila s muzikálem Archa Noemova, ke kterému napsal text i hudbu žák 7. třídy, Pavel Vašák. Divadelní podobu nacvičila s dětmi z dramatického krouž-

ku Anna Svobodová. Menší děti z MŠ se díky kostýmům proměnily v různá zvířátka, které na pódiu Noe vzal na svou loď. Zásadní roli při představení měla šestičlenná hudební kapela.

Představení mělo úspěch, přestože nás trochu zaskočilo malé pódium a minimální možnost prostorové zkoušky. O děti i pedagogy se pořadatelé festivalu pečlivě starali. Bylo moc milé setkat se s tolika nadanými muzikanty z různých koutů České republiky. *Aena Vašáková, CZŠ a MŠ Archa*

Vážení a milí občané Soběhrd a příslušných osad!

Zdáte se mi velmi milými sousedy a chtěl bych, abyste byli i veselí a družní. A k sobě navzájem laskaví a ohleduplní.

Starostí a trudných chvil má každý člověk během svého života dost. A je stará pravda lidová i potvrzená dnešní medicínou, že zdravá a veselá mysl je velký základ pozitivního přístupu i k těm nepříjemnostem všedního života, ale hlavně i k fyzickému tj. tělesnému zdraví. Tužte se, smějte se a neužívejte lékařské medikamenty.

To se mi to hezky povídá, když mám toho tolik za sebou a byl jsem i v Rusku, že? Takže jsem si přisvojil i toto právo. To mi jistě prominete, když i vysoce postavení poslanci si sami dají mandátní právo zakročit, když hrozí nebezpečí, že by vlak jel někam jinam, než by bylo záhodno. Viz pan Faltýnek aspoň. Ale tím bychom se v demokracii neměli řídit.

Ono je na těch miliardách lidí krásné a zajímavé to, že jsme každý svůj a jiný. Ale přesto nás evoluce vybavila něčím, čímž jsme se stali živočišným druhem, který ovládl tuto zázračnou planetu.

Bude to na věky? Co jsou to věky! Další stovky milionů let? Astronomové předpovídají zánik slunečního záření asi za 4 - 5 miliard let. Pak zde zůstane skála, písek a led. To je lepší si dát velkého panáka, ne?

Ale vraťme se k pozitivu! Začalo jaro. Kolik jar, tedy obnov života, kterou vnímáme pozitivně, už jsme prožili? Ale i zima nepřináší trvalý zánik. A přijde zas! Zna-

mená jen období spánku. A to v říši rostlin i živočichů.

Ale vraťme se k teorii, která nás jako živočišný druh evolucí vyzvedla do postavení, ve kterém jsme. Marxova teorie je, že prací a schopností uchopit nástroj a s ním nebo pomocí něj získat potravu. Proti tomu nelze nic namítnout, ale je zde i něco jiného, co vyslovil jiný vědec (promiňte, nejsem kybernet), jehož jméno Vám neřeknu, a to zní: člověk se stal tím, čím dnes je, díky tomu, že tlupy našich dávných předků si v nebezpečí navzájem pomáhaly. A s tím můžeme souhlasit. Pomáhaly i slabým, raněným a nemocným. Člověk sám je fyzicky v divoké přírodě slabý. Neumí rychle běhat, nemá sílu gorily ani zuby a drápy lva, ale díky komunitě se dokáže ubránit i daleko silnějším živočišným druhům a evoluce mu dala i mozek. Tedy velmi schopný mozek. Mozek schopný tvořit, stavět, počítat, létat do vesmíru, ale také tvořit zbraně k likvidaci, zabíjení a všeobecné destrukci.

Náš básník, ředitel Národního divadla Jaroslav Kvapil napsal libreto k Dvořákově Rusalce. Když Rusalka oznámí svému otci vodníkovi, že se chce stát ženou pozemskou, ten vykřikne: „Dítě! Ty chceš duši, lidskou duši? Je plna zrady a falše!“ A Rusalka vykřikne: „Ale také plná lásky, kterou my neznáme.“

A taky si važme sami sebe, mějme rádi sousedy a nezkracujme si život závistí a záští.

S novou chutí do dalšího jara!

Nazdar!

Vladimír Vachoušek

Z dobového tisku

V pravidelné rubrice vám přinášíme informace, které o našich obcích, osadách nebo rodácích byly otištěny v dobovém tisku.

Dnes zpráva o smutné události, ke které došlo 30. září 1936 a která se ve své době Soběhrd musela velmi silně dotknout. Je třeba si uvědomit, že nestabilní Evropou již v té době obcházela duch možného válečného konfliktu a armáda byla jedním z pilířů, na který naši předci spoléhali. Podobný článek vyšel tehdy ve většině českých deníků. Tento konkrétně pochází z 1.10. z Lidových novin.

Pavel Bartík

Zapište si do kalendáře

- 20. 4. v 15.00 dětské velikonoční odpoledne v Žižanech (pletení pomlázek, otloukání písťalek, malování kraslic a jiné), pořádá SDH Žižany
- 24.-25.5. volby do Evropského parlamentu
- 25. 5. okrsková soutěž v požárním sportu na hřišti v Soběhrdech
- 28. 4. přednáška europoslance Štětiny v Soběhrdech
- 30. 4. pálení čarodějnic a stavění máje - Soběhrdy, Žižany a Mezihorí
- 26. 5. kafe se starostou
- 2. 6. dětský den v Soběhrdech
- 29. 6. Soběhrdské vítání léta

Osudná vývrtka

Letec se zabil

ČTK - Praha 30. září

Na vojenském letišti v Praze stihlo dnes dopoledne neštěstí vojenského letce četaře Bohumila B a l a t u, rodáka ze Soběhrd u Benešova. Při evičení bojových obrátů se jeho stroj dostal do vývrtky, kterou letec v nedostatečně výši nad zemí již nemohl vyrovnat. Rozhodl se seskočit padákem, ale ten se pro příliš malou výšku zcela neotevřel a letec se zabil. Letadlo dopadlo na zem několik metrů od letce a roztránilo se.

NABÍDKA PALIVOVÉHO DŘEVA
S OHLEDEM NA KÚROVCOVOU KALAMITU V LESÍCH, VČETNĚ TĚCH OBECNÍCH, JE K DISPOZICI DOSTATEK PALIVOVÉHO DŘEVA ZA NÍZKÉ CENY PRO OBČANY NAŠÍ OBCE. POKUD MÁTE ZÁJEM, KONTAKTUJTE SPRÁVCE OBECNÍCH LESŮ ING. JANA KREJČÍHO NA TELEFONU 607 852 922. PAVEL BARTÍK